

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 3/2012

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 09.11.2012. године

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 09.11.2012. године**

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,

Оптужени Марк Кашњети са браниоцем адвокатом Игњатовић Велимиром,

Сведок Лил Битићи, ту је јел тако?

Присутан је и сведок Лил Битићи као и судски тумач за албански језик Еда Радоман Перковић.

Јесте ли сагласни да одржимо главни претрес?

Заменик тужиоца: Да.

Председник већа:

На сагласан предлог странака суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Наставак доказног поступка.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка испита сведок Лил Битићи

Сведок ЛИЛ БИТИЋИ

Хоћете позвати сведока? Добар дан господине Битићи.

Сведок Лил Битићи: Добар дан.

Председник већа: Пре него што кренемо питаћу Вас који је Ваш матерњи језик?

Сведок Лил Битићи: Мени албански али идем и на српски.

Председник већа: Имате право да сведочите на албанском језику.

Сведок Лил Битићи: Не, идем на српски.

Председник већа: Значи одричете се права да сведочите на албанском, хоћете на српском.

Сведок Лил Битићи: На српском.

Председник већа: Добро. Сведок Лил Битићи које године сте рођени?

Сведок Лил Битићи: 1944.

Председник већа: '44., од оца?

Сведок Лил Битићи: Себа.

Председник већа: Себа.

Сведок Лил Битићи: Мајке Јане.

Председник већа: Реците ми где сте рођени?

Сведок Лил Битићи: У Призрену.

Председник већа: У Призрену, где је Ваше пребивалиште?

Сведок Лил Битићи: Призрен.

Председник већа: Адреса?

Сведок Лил Битићи: Бингенска Ф4, улаз 2, стан 1.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Лил Битићи: Књижар, трговац.

Председник већа: Реците ми да ли сте у сродству са овде оптуженим Марком Кашњетијем?

Сведок Лил Битићи: Сродство овако?

Председник већа: Сродство, да ли сте у сродству, не као пријатељ и то него да ли сте у неким родбинским односима?

Сведок Лил Битићи: Рођаци, рођаци?

Председник већа: Да, рођак.

Сведок Лил Битићи: Не.

Председник већа: Да ли сте у завади можда?

Сведок Лил Битићи: У?

Председник већа: У завади?

Сведок Лил Битићи: Не.

Председник већа: Нисте. Добро. Пре него што кренемо замолићу Вас да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас наглас.

Сведок Лил Битићи: Мало сам, и не чујем, ушла ми вода у уши.

Председник већа: Добро, полако.

Сведок Лил Битићи: Немојте да ми замерите кад питам два пута.

Председник већа: Не, не, полако. То, само наглас, наглас.

Сведок Лил Битићи: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет.

Овако, Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, не смете ништа прећутати, давање лажног исказа је кривично дело, можете да не одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То Вам је јасно, јел тако? Ви знате због чега сте позвани јел тако?

Сведок Лил Битићи: Сто посто не знам, због.

Председник већа: Вас је предложила одбрана овде оптуженог Марка Кашњетија, иначе овде се води кривични поступак против Марка Кашњетија, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, тако да ја ћу Вас замолити да нам испричате све чега се сећате, шта је то било 14.јуна '99.године, а ближе прво ћу дати реч браниоцу, пошто сте предложени од стране одбране. Значи испричајте нам, прво крените о томе шта се све дешавало јуна '99.године у Призрену, значи када је дошло до повлачења полицијских снага, оружаних снага српских са територије Косова. Да ли Вам је познато.

Сведок Лил Битићи: Значи то време кад се повлачила и НАТО кад ушо јел тако?

Председник већа: Тако је, од тог времена кад се повлачи, кад се повлаче снаге и оно што нас интересује.

Сведок Лил Битићи: Значи тај 14-и, тај дан.

Председник већа: Ако се сећате шта је било уопште 14.јуна или ако се можда прецизније да Вам кажем, можда се тога више сећате од 10.јуна када је дошло до склапања Косовског споразума, значи од тог дела, шта се дешава у Призрену, да ли је

било припадника ОВК, да ли сте Ви радили, мислим ја овако Вас полако, хоћу да Вас уведем у то.

Сведок Лил Битићи: Да, да, у реду, мало памћење мало ме.

Председник већа: Само значи оно чега се Ви сећате. Изволите.

Сведок Лил Битићи: Ако је тај дан 04.јуни.

Председник већа: 14.јуни.

Сведок Лил Битићи: 14., не памтим односно те датуме али памтим ово кад су снаге ушле.

Адв.Велимир Игњатовић: Оппростите судија што прекидам морам да прекинем, по новом Законнику о кривичном поступку ово је мој сведок.

Председник већа: Јесте. Ево ја сам само уопштено рекла а Ви ћете постављати питања.

Адв.Велимир Игњатовић: Па ја бих волео да.

Председник већа: Кренете одмах на питања.

Адв.Велимир Игњатовић: Да кренем одмах на питања.

Председник већа: Ајде, можете.

Адв.Велимир Игњатовић: Поштовање господине Битићи. Ја сам адвокат Велимир Игњатовић бранилац Марка Кашњетија овде оптуженог у овом кривичном поступку. Рекли сте да кад сте давали опште податке о Вама на питања суда да познајете Марка Кашњетија.

Сведок Лил Битићи: Познајем.

Адв.Велимир Игњатовић: Рекли сте даље да сте трговац, књижар?

Сведок Лил Битићи: Да.

Адв.Велимир Игњатовић: Можете ли нам рећи књижар шта то значи, имате књижару у власништву, радите у књижари или већ нешто треће?

Сведок Лил Битићи: То је државна књижара „Графика“, пре је била „Рамиз Садику“ у састав те фирме, штампарије основана је и књижара.

Адв.Велимир Игњатовић: У тој књижари сте радили на ком?

Сведок Лил Битићи: Сам радио као радник.

Адв.Велимир Игњатовић: Као радник?

Сведок Лил Битићи: Не, не, као пословођа.

Адв.Велимир Игњатовић: Као пословођа, од када сте радили у тој књижари?

Сведок Лил Битићи: Ја радим у тој књижари.

Адв.Велимир Игњатовић: И даље још увек радите?

Сведок Лил Битићи: Не, не, у тој књижари или уопште?

Адв.Велимир Игњатовић: У тој књижари?

Сведок Лил Битићи: У тој књижари пре рата, ја радим од '61., радио сам у четири, пет књижаре, мењали ме. Прво сам радио у центар, Младен био Гигић шеф, пре војске '65., шест месеци сам радио у ову књижару на углу код цркве.

Адв.Велимир Игњатовић: Е та књижара нас интересује, на углу код цркве.

Сведок Лил Битићи: Е сад биле су оне привремене мере, и мене пребаце од.

Адв.Велимир Игњатовић: Јесте ли радили у тој књижари, извињавам се што прекидам.

Сведок Лил Битићи: За ово време?

Адв.Велимир Игњатовић: У време бомбардовања НАТО снага?

Сведок Лил Битићи: Јесам, пре јесам.

Адв.Велимир Игњатовић: И пре тога.

Сведок Лил Битићи: Док су биле неке демонстрације па су пролазили.

Адв.Велимир Игњатовић: И радили сте у тој књижари и пошто је прекинуто бомбардовање?

Сведок Лил Битићи: Да, да, и цело време бомбардовања сам ја ту.

Адв.Велимир Игњатовић: Знате ли кад је прекинуто бомбардовање?

Сведок Лил Битићи: Па знам нешто 72 дана трајало то бомбардовање.

Адв.Велимир Игњатовић: 78 дана.

Сведок Лил Битићи: Е не знам, не знам.

Адв.Велимир Игњатовић: Добро.

Сведок Лил Битићи: Ту негде. Радио сам, ту сам био.

Адв.Велимир Игњатовић: Прекид дакле бомбардовања је био 10.јуна, јесте ли тог јуна радили у књижари?

Сведок Лил Битићи: Стално сам радио.

Адв.Велимир Игњатовић: '99.године?

Сведок Лил Битићи: Бомбардовање стално је, ево имао сам једно за ратно стање као решење неко, тамо до 24.03.'99., неко ово као ратно стање што је па морали смо да чувамо фирму, дежурство и радио сам и за време бомбардовања радио сам свих тих дана.

Адв.Велимир Игњатовић: Свих тих дана и непосредно после бомбардовања.

Сведок Лил Битићи: И после.

Адв.Велимир Игњатовић: У том месецу јуну?

Сведок Лил Битићи: Јесте.

Адв.Велимир Игњатовић: Е тај нас месец интересује. Реците ми само још нешто, познајете Марка Кашњетија од кад и како сте се упознали, како изгледа тај Ваш пријатељски, комшијски однос?

Сведок Лил Битићи: Марко ми је комшија и књижара где ми је ова што причамо код цркве има 200 метара можда има кућу он, и ја исто ту, пет куће су, моја кућа је пре њега, пет куће на ону страну, тако мислим, пет, шест кућа, не знам баш.

Адв.Велимир Игњатовић: Добро.

Сведок Лил Битићи: И знам га као дечко, јер смо били пре у Хрватској од '55-те до '60 и неке, '66., сам се вратио из војске и они ту су рођени сви у ту моју улицу.

Адв.Велимир Игњатовић: Дакле из Ваше улице као комшија?

Сведок Лил Битићи: Моја улица, комшија, познат, мајку, оца, сестру.

Адв.Велимир Игњатовић: И како сте се дружили, јесте ли се дружили и како?

Сведок Лил Битићи: Е сад, не добар дан смо имали него он имао друг му је био Кема, он.

Адв.Велимир Игњатовић: Кема Баца, јел Баца?

Сведок Лил Битићи: Баца.

Адв.Велимир Игњатовић: Презиме Баца.

Сведок Лил Битићи: И пре 20 година ми се, кућни пријатељи су били, ишли су један код другог, после у ту књижару кад су ме пребацили донели ми Кемаља.

Адв.Велимир Игњатовић: И он је био запослен код Вас у књижари?

Сведок Лил Битићи: И онда је радио са мном до краја. И онда Марко долазио ту све код нас, и оно воли кафу много, цигару, не да пуши но би појео, и добро кувао кафе и ту смо после почели, он би могао и са папучама да дође да ради и тако смо седели то време.

Адв.Велимир Игњатовић: Проводили сте неко време у књижари у којој сте радили Ви и Кемал Баца, јел тако?

Сведок Лил Битићи: Прилично, прилично јесте.

Адв.Велимир Игњатовић: Долазио је Марк Кашњети?

Сведок Лил Битићи: Прилично био, али мислим да.

Адв.Велимир Игњатовић: Како, ретко, често, како, колико пута?

Сведок Лил Битићи: Више често.

Адв.Велимир Игњатовић: Често.

Сведок Лил Битићи: Често скоро сваки дан.

Адв.Велимир Игњатовић: Скоро сваки дан.

Сведок Лил Битићи: Док је имао неке послове кућне сигурно, чека долазак да узме леба ту пролазили, ако није Дема кући, он је волео много са воду да и види се кућа посо, посо кућа. И мало шаљивџија био и тако, другар јак био с мислим Кема.

Адв.Велимир Игњатовић: Добро, тако је било и у току бомбардовања јел?

Сведок Лил Битићи: Јесте. Мислим да је пре бомбардовања био у болници, мислим. После је побего из болнице колико ја знам.

Адв.Велимир Игњатовић: Добро, он је лично био у болници, добро. Пред крај бомбардовања је ли долазио код Вас?

Сведок Лил Битићи: Кад је изашо он се уплашио од бомбардовања дошо, колико се сећам са Кемаља су причали.

Адв.Велимир Игњатовић: Је ли долазио код Вас у књижару до пред престанак бомбардовања тих дана, у јуну месецу?

Сведок Лил Битићи: Не, чим је почело он је. Пре, пре?

Адв.Велимир Игњатовић: У јуну месецу, почетком јуна да ли је долазио код Вас у књижару?

Сведок Лил Битићи: Само ме упутите, пре бомбардовања, заборавио сам.

Адв.Велимир Игњатовић: Рекли смо 10.јуни је прекид бомбардовања, 10.јун?

Сведок Лил Битићи: Не, па био у болницу мислим у то време, јес, јес, па ово кад смо били кад су били демонстранти он је био ту код нас.

Адв.Велимир Игњатовић: Чекајте да разјаснимо, мислим да сте рекли да је он у болници био пре бомбардовања?

Сведок Лил Битићи: Да.

Адв.Велимир Игњатовић: Јел тако, јесам ли Вас добро разумео?

Сведок Лил Битићи: Да, кад ухватило бомбардовање онда побего јер се плашио да не бомбардују болницу и вратио се.

Адв.Велимир Игњатовић: И отишо је кући?

Сведок Лил Битићи: И онда је седео кући.

Адв.Велимир Игњатовић: До пред крај бомбардовања је био кући тај период?

Сведок Лил Битићи: Да, да, ту смо били, ту смо били.

Адв.Велимир Игњатовић: И долазио је код Вас у књижару?

Сведок Лил Битићи: Јес, јес и бомбардовања и после више смо се дружили, а још једну имао, имао жену болесну, не знам да ли то смем да говорим сад.

Адв.Велимир Игњатовић: Па можете.

Сведок Лил Битићи: У то време и жена болесна.

Адв.Велимир Игњатовић: То знамо, ту чињеницу знамо да.

Сведок Лил Битићи: Јел тешку болест има, рак. Ја сам одвео код доктора са моја кола, биле неке црвене ноге, не знам црвено ово, црвено али испале канцер, прича да кад је сломио се кости чак, кажем какав то канцер, не питај ме. И то је више можда дође код нас да се мало макне, јер ту су сигурно помагале ћерке, једна је медицинска сестра, и ова старија исто ту.

Адв.Велимир Игњатовић: Бринуо се о својој супрузи. То кажете, бринуо се о својој болесној супрузи јел?

Сведок Лил Битићи: Ту је била, оне су помагале.

Адв.Велимир Игњатовић: Добро.

Сведок Лил Битићи: Мајка стара 80 и нешто година, значи није мого да куку мајка ми оде, она навикла да доноси кући, није да из била, него старост је то, доносила стално, да је нађе, јер не мого да се одвоји никако од нас. Дође ту, ту пролази, ту.

Адв.Велимир Игњатовић: Да, да, кажете волео је кафу да пије пуно и да пуши јел, дакле претпостављам да је проводио више времена код вас у књижари?

Сведок Лил Битићи: Јес, јес, воли да.

Адв.Велимир Игњатовић: Јел проводио доста времена дневно?

Сведок Лил Битићи: Доста, доста.

Адв.Велимир Игњатовић: У току дана?

Сведок Лил Битићи: Да, да, доста, док је имао, ако не имао неки посао те брашно да однесе, нормално и ја нисам седео цео дан у радњи, имао сам своје послове, магацин, банка, нека фирма и тако.

Адв.Велимир Игњатовић: Добро, да пређемо сад на овај временски период пошто је бомбардовање престало па ових неколико дана после бомбардовања?

Сведок Лил Битићи: Стално смо седели док су и књижару мењали, јер је узела после општина онда опет сам се пребацио у ону књижару стару код школе „Емин Дураку“ и ту смо опет дружили се. Није нам се мако уопште, мислим да нам се изгуби неки дан, да побегне. Било једно друштво, одма су знали где је он. Са друштво Кемаљово, се узели са посао, он је добар.....

Адв.Велимир Игњатовић: Знате ли где је био он 14.јуна, дакле 4 дана пошто је престало бомбардовање, да ли је био код Вас у књижари?

Сведок Лил Битићи: Ја не, сад не могу то да памтим, ја знам да је увек ту био, не могу да тврдим, сутрадан.

Адв.Велимир Игњатовић: Јел био дан пошто је престало бомбардовање, тај дан, да ли је био тај дан пошто је престало бомбардовање?

Сведок Лил Битићи: Престало, кад су ушле ове снаге?

Адв.Велимир Игњатовић: Јесте.

Сведок Лил Битићи: Не могу да, ја знам да је стално био, не могу да Вас лажем, памћење ме.

Адв.Велимир Игњатовић: Можете дакле начелно да кажете да је тих дана?

Сведок Лил Битићи: Више да је био.

Адв.Велимир Игњатовић: Пошто је престало бомбардовање исто био у књижари као и претходног дана?

Сведок Лил Битићи: Колико знам јесте, јер ми нисмо затварали радњу уопште. Не могу стварно да се сетим, веруј ми јер се је више се дружио са Кемаља.

Адв.Велимир Игњатовић: Јел можете да се сетите јер то је врло значајан период.

Председник већа: Знате шта он стално говори да не може да се сети датума.

Адв.Велимир Игњатовић: Па ја покушавам да га подсетим.

Сведок Лил Битићи: Да, да, мало ме подсећује кад дошли ово, то.

Адв.Велимир Игњатовић: Јесте. Дакле то је, нас интересује тај 14.јун четири дана пошто је престало бомбардовање. Можете ли да нам опишете како је.

Сведок Лил Битићи: Ја увек сам имао радњу отворену, увек, е сад, не знам живота ми.

Адв.Велимир Игњатовић: То су три, четири дана.

Сведок Лил Битићи: Стварно не могу да се сетим, веруј ми, можда ја нисам био ту јер ја дођем, Кемаљ остане, Кемаљ дође а ја, јер кад немају много посла, можда има неке послове и увек са њега био. Не могу да се сетим живота ми, а знам да је био са мном и време рата и после рата стално био са нас.

Адв.Велимир Игњатовић: Добро, ја више немам питања, хвала.

Председник већа: Добро хвала. Тужиоче, да ли имате питања.

Заменик тужиоца: Имао бих само пар питања, с обзиром на овакву изјаву. Господине Битићи да ли можете да нам објасните где се налази Ваша књижара?

Сведок Лил Битићи: Моја књижара се налази.

Заменик тужиоца: Који је објекат ту препознатљив, који објекат је близу књижаре?

Сведок Лил Битићи: Ево сад ћу, црква католичка и српска.

Заменик тужиоца: Да ли ту близу има нека чајданица?

Сведок Лил Битићи: Има преко пута.

Заменик тужиоца: Преко пута. Да ли сте одлазили тамо?

Сведок Лил Битићи: Један Батке наш био, Батке се зове, имао чајданицу мало по горе, баш прекјуче сам га видео Баткета, јес има и кафана мислим била.

Заменик тужиоца: Кажете да је Марк долазио код вас у књижари, да ли можете да нам кажете колико би дуго остајао у књижари кад дође?

Сведок Лил Битићи: Као да буде и наш радник јер су мислили да је и мој радник он.

Заменик тужиоца: Кажите нам како је књижара радила и које је радно време књижаре било?

Сведок Лил Битићи: Е од 7 до 12 и од 4 до 6.

Заменик тужиоца: Тако је било сваки дан?

Сведок Лил Битићи: Средом до 4. До 4 мислим.

Заменик тужиоца: Је ли тако било и после бомбардовања и кад су ушли НАТО и кад су?

Сведок Лил Битићи: Редовно, редовно нисам затворио, и бомбардовање било нисам затворио.

Заменик тужиоца: Добро. Да ли сте некад одлазили код Марка кући?

Сведок Лил Битићи: Јесте, па познат, комшија ми је, познати смо.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви некад провели дан са Марком Кашњетијем у књижари?

Сведок Лил Битићи: Па са њега јес, јел он је долазио више са ово, ако није био Кемаљ ту пример.

Заменик тужиоца: Добро, кад Кемаљ није ту, колико би Марк Кашњети остајао са Вама?

Сведок Лил Битићи: Па остао, колико имао сад, можда имао и он обавезе његове, али био, био, сад неки пут може да није био, можда требао да узме брашно, кад су доделили, имао због мајке јурио за оне документе 65 динара или евра, шта је било тад, марке.

Заменик тужиоца: Да ли би боравио у Вашој књижари у то радно време од 7 до 12 и касније од 4 па до?

Сведок Лил Битићи: Боравио, боравио, кажете сами да смо били, то више са Кемаља.

Заменик тужиоца: Ви у 12 сати затварате књижару?

Сведок Лил Битићи: Да.

Заменик тужиоца: Шта се дешава са Марком кад Ви затворите књижару?

Сведок Лил Битићи: Сигурно иде кући или са Кемаља ако имали негде да иду, ја сам ишо кући.

Заменик тужиоца: Реците ми да ли сте некада долазили у Србију после рата?

Сведок Лил Битићи: Ја имам овде, јер сам српски зет да кажем, и они су живели у Среску, па се пребацили у Београд и у Смедерево су, баба ми је тамо, у Београд имам брата од жене по мајци, е једнако сам дошо да посетим бабу.

Заменик тужиоца: Битићи да ли сте Ви долазили?

Сведок Лил Битићи: Ја сам женом.

Заменик тужиоца: Да ли сте долазили некада са Марк Кашњетијем у Србију?

Сведок Лил Битићи: Ја нисам.

Заменик тужиоца: Нисте били?

Сведок Лил Битићи: Не, ја не.

Заменик тужиоца: Добро. Хвала вам.

Председник већа: Господине Битићи, хоћете нам рећи сад оно претходно што сам Вас ја прво питала, да нам опишете какво је било стање у Призрену након потписивања Кумановског споразума, значи тај почетак када је дошло до повлачења полицијских снага, оружаних снага, шта се дешавало у Призрену, да ли је било, ево конкретно да ли је било припадника ОВК? Да ли сте имали прилике да видите униформисана...

Сведок Лил Битићи: Кад су отишле српске снаге, кад су вратили НАТО јел тако?

Председник већа: Од Кумановског споразума, тај рецимо тих дана?

Сведок Лил Битићи: Само сам видео једног војника кад су, баш у центар један војника сам видео са наочаре неке црвене, куку реко, и он је одма после УЧК мислим отишо у општину, прво у општину и ту сам видео те, после није било код нас много тих ствари и бомбардовање није било у Призрену баш, јес касарне, ону антену горе, једну мислим код Свиларе једна бомба пала и околу тамо Круша горе, 15 километара и једна кућа у моју зграду да падне, односно бомба и ударила неку.

Председник већа: Не, не питам Вас за бомбардовање, ја Вас питам након бомбардовања?

Сведок Лил Битићи: Јел сам видео на овај, јел тако.

Председник већа: Видели сте припадника ОВК јел тако?

Сведок Лил Битићи: Одма отишли у општину ови буцовани и једног војника сам видео ту на раскрсницу.

Председник већа: А кад кажете војника на кога мислите?

Сведок Лил Битићи: Тај УЧК.

Председник већа: ОВК, УЧК.

Сведок Лил Битићи: Јел сам ишао мислим у банку или шта сам, не знам, не знам како сам прошо ту.

Председник већа: А да ли сте имали прилике да чујете да је било неких затварања, да су припадници ОВК пресретали људе, затварали?

Сведок Лил Битићи: Па по чулима, по чулима је било неко како сам чуо.

Председник већа: Причало се?

Сведок Лил Битићи: Прича негде у насеље само.

Председник већа: А реците ми да ли сте чули, да ли је постојао неки затвор, илегални затвор?

Сведок Лил Битићи: Не.

Председник већа: Нисте чули?

Сведок Лил Битићи: Не, не, милион посто. Тај у Насец ту се уплашили људи, е ће да водим у Насец кад га тај Насец што цивиле, где сме, де сам био увек против цивили и војска, и војска да био заробљен не смеш да убијеш без суда не можеш ти људе да то радиш. Чуо сам али нисам видео.

Председник већа: Да ли сте имали прилике да видите некада Марка Кашњетија у некој униформи?

Сведок Лил Битићи: Није мого униформу, не може, у радњу нам није дошо, друго ја не знам, ма јок, какви.

Председник већа: Не.

Сведок Лил Битићи: И да је хтео не би мого.

Председник већа: А реците ми да ли знате где је Марк Кашњети радио, где је раније био запослен?

Сведок Лил Битићи: Једно време радио у свилару колико знам и тад чак један друг, како да кажем мало радио на њега да га приме, радио у кујни. Пре тога не сећам се да радио, знам у свилару да радио у кујну.

Председник већа: Шта је то, јел то нека?

Сведок Лил Битићи: Кухиња, кујна.

Председник већа: А шта где?

Сведок Лил Битићи: У свилару.

Председник већа: А не, не, јел то кад кажете кујна на шта мислите, коју кујну?

Сведок Лил Битићи: У фабрику, фабрику у кујну, то знам да је радио и радио мислим приватно свој занат. Сребро мислим да је радио кући.

Председник већа: Још ћу Вас питати да ли сте чули да су била нека хапшења, да су хапсили Србе у Призрену, да ли сте то чули, да су пресретали људе?

Сведок Лил Битићи: Па било неколико убистава овако цивила, сећам се у нашу улицу један што је радио у болницу и видео сам ова кола КФОР-ова, цип, секли га, видео сам кад прошо и одвеше га тамо у оно и код наше зграде, живим 25 минута пешке да идем до моје у зграду у стан, тамо сам видео једног тенка и убили неког и овако ту и тамо, те две ствари сам видео.

Председник већа: Добро, да ли имате још нешто да кажете што сматрате рецимо да је битно а нисте питани?

Сведок Лил Битићи: Ако се ово УЧК што сте питали да ли могло да буде или да је обучен?

Председник већа: Да.

Сведок Лил Битићи: Или да ли ишо?

Председник већа: Да, да.

Сведок Лил Битићи: Е, по мојем мишљењу и да је хтео не би могао, сад да причам она жена му била болесна у то време са канцером, баш сам је посетио, мајка болесна, стара односно, стара, 85 година мислим да је живела, се изгубила, куку мајка ми се изгубила не знам где је, отишла у Вележу мислим, једна, је ли смем тако да гледам, иду ми очи, и нађе је он, она јадна као остале жене доносила ствари, то има шест ћерке, једна удата, све лепе ћерке, де да остави, не би могло кажем. Има сиромаштво, који дан доносе леба, не, за мене није имао шансе, шансе да иде, јер он би се изгубио ако ушо у УЧК би ишо у Албанију где се сакупљају они би се изгубио, али није.

Председник већа: Добро, господине Кашњети да ли Ви имате неко питање за сведока? Немате питања. Ја ћу још да Вам покажем једну фотографију па ћете видети, погледаћете је и да ли случајно неког од тих лица на тој фотографији познајете.

Сведок Лил Битићи: Овде јел.

Председник већа: Сад ћемо Вам дати. Ево добро погледајте ову фотографију и да ли некога препознајете на тој фотографији. Фотографија ознака „А“.

Адв. Велимир Игњатовић: Ознака „А“, није она 1.

Сведок Лил Битићи: Јесу ово призренци, што?

Председник већа: Ево погледајте Ви добро, да ли препознајете некога?

Сведок Лил Битићи: Знам у овој слици кад је прошо границу то вече, ову слику показао мислим, показано на телевизији, јел овај Дачић изађе на телевизију, можда сте гледали, јер је он једно вече пре тога био код мене.

Председник већа: Ко?

Сведок Лил Битићи: Марко и каже сутра идем за Београд, попије кафу, отишо, идем за Београд, кад увече видим телевизија, Дачић каже ево каже није због Албанаца, због слику показао, о чему се ради ово не знам.

Председник већа: Да ли некога препознајете ту, добро погледајте?

Сведок Лил Битићи: Не могу да познам. Не могу да Вам кажем, не не могу, не знам. Не могу да познам, не. Не могу.

Председник већа: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведоку показана фотографија која носи ознаку „А“ и након што је погледао изјави да никога не препознаје на овој фотографији.

Председник већа: Добро. Овим бисмо завршили Ваше испитивање. Можете ићи, хвала Вам што сте дошли.

Сведок Лил Битићи: Хвала и Вама. Довиђења.

Председник већа: Довиђења. Овим бисмо завршили са испитивањем сведока. Остали су предлози. Заменик тужиоца је одустао на прошлом главном претресу од предлога да се саслушају у својству сведока Селахудић, је ли тако Годени, Арно Диверн, Волфганг Хелд, Аде Хамзет, Молакућа Меџмедин?

Заменик тужиоца: Да, то је тачно.

Председник већа:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да заменик тужиоца за ратне злочине је одустао од предлога да се у својству сведока саслушају напред наведена лица.

Председник већа: Везано за сведоке одбране Бајрам Кокај и Ментор Кокај ми смо добили обавештење да они не желе да сведоче?

Адв. Велимир Игњатовић: Добио сам информацију од Вас на прошлом претресу.

Председник већа: Могли сте да извршите увид у списе, има и поднесак један.

Адв. Велимир Игњатовић: Верујем да је тако, сад шта ћу, морам да пристајем да не предлажем даље те сведоке.

Заменик тужиоца: Само да интервенишем. Извињавам се. Да ли то значи да неће да сведочи, да неће да сведочи у судници или да неће уопште да сведочи?

Председник већа: Па Ви сте обавестили суд.

Заменик тужиоца: Не знам какав је тачно тај извештај, нисам ја напамет.

Председник већа: Уз потврде о извршеној достави у допису ЕУЛЕКС наводи се „да су именовани Кемал Баци и Љиљ Битићи прихватили, док су именовани Ментор и Бајрам Кокај одбили да се одазову на судски позив, те дођу Београд на главни претрес вашим решењем заказан за 22. октобар 2012. године“. Ви сте послали неки допис и ЕУЛЕКС и позиве, међутим, наложено Вам, је да се то достави у преведено, али нисте поступили по налогу.

Заменик тужиоца: Зато што ја нисам преводилац.

Председник већа: Тужилаштво треба да ангажује преводиоца.

Заменик тужиоца: Ради се, ако сте добро погледали, ради се о важним формуларима за позиве који су потписани. Ја сам Вам то послао, то је на српском језику.

Председник већа: То јесте, али повратно, повратно није на српском, тако да из овог поднеска произилази да они не желе да сведоче.

Заменик тужиоца: Из тог поднеска произилази да они неће да дођу у суд и да неће да сведоче. Моје је питање било да би можда желели преко видео линка да сведоче?

Председник већа: То је моје питање. То је питање Вама упућено да ли желе јер сте ми доставили непреведено, ја то не знам шта пише овде.

Заменик тужиоца: Па не пише ту.

Председник већа: Ја не знам шта пише.

Заменик тужиоца: Пише само да не жели да се одазове на позив суда и да дође у Београд.

Председник већа: То сте Ви превели?

Заменик тужиоца: Тако је. Уосталом имате сарадницу која зна енглески.

Председник већа: Нема шта ко зна, Ви знате како се све то доставља, значи ако је тужилаштво преузело обавезу требало је да ми преведе. Чак је била информација, само треба овде да пронађемо у списима да нису, чак нису хтели ни путем видео линка.

Адв. Велимир Игњатовић: Оппростите судија ако ја могу да се убацам у овај Ваш разговор са тужиоцем. Ја сам тако и разумео Вас прошли пут да су они ЕУЛЕКС је известио а они њима рекли да неће уопште да сведоче па ни овде у Београду, а ни тамо на Косову и Метохији.

Председник већа: Јесте, тако произилази.

Адв. Велимир Игњатовић: Ни видео линком, је ли. Ако је то тако онда ћу ја да повучем те предлоге, ако то није тако онда остајем при тим предлозима. Ако је могуће технички извести видео линком да се они тамо саслушају, да пристају да буду саслушани.

Председник већа: Добро.

Адв. Велимир Игњатовић: Не могу неког натерати.

Председник већа: Добро, погледаћемо још једном овај поднесак који смо добили него сада да одлучимо још и, то ћемо у паузи погледати све, да одлучимо о предлогу, Ви сте предложили и да се прикаже неки снимак, је ли тако?

Адв. Велимир Игњатовић: Тако је, ја имам снимак код себе, телевизије „Кланк Косова“.

Председник већа: Да. Веће је одбило овај Ваш предлог.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптуженог да се прикаже видео снимак, односно видео запис вести са телевизије „Кланк Косова ТВ“.

Председник већа: Веће је нашло да је овај предлог сувишан, да нема потребе да се то приказује, не знамо шта бисмо добили са овим, не знамо ни кад је снимано, у које време је то снимано. Да ли има још неки предлог?

Заменик тужиоца: Госпођо председнице, ја сам предложио да се прочита службени извештај ЕУЛЕКС под бројем 1204WSCU752, нисам добио одговор на то. Посебно предлажем да се овај извештај прочита због тога што су у овом извештају садржани извештаји тадашње јединице УНМИК, односно извештај УНМИК под бројем 05221.

Председник већа: Добро, то је број предмета из оптужнице?

Заменик тужиоца: Ако ништа друго да се бар прочитају делови извештаја где се цитира овај извештај УНИМК до кога нажалост због протеча времена не можемо да дођемо.

Председник већа: Добро, конкретно ја питам да ли има још предлога да се неко од сведока саслуша?

Заменик тужиоца: Без обзира што је сведок Вида Кашњети на прошлом суђењу одбила да сведочи ја бих предложио да се њен исказ прочита из истраге.

Председник већа: Њен исказ не можемо да прочитамо управо из тих разлога што је она одбила да сведочи, тако да ћемо тај исказ да издвојимо из списка.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Направићемо паузу од 15 минута.

Добро, онда прво да разјаснимо за ове предлоге Ваше за Кокај, ја мислим да ту више немамо недоумице, они одбијају да сведоче јер тако произилази из ове доставнице коју су потписали, али нису примили. Значи, био је организован видео линк. Тужиоче, Ви обавештавате за Београд, за Београд знамо да су одбили да сведоче, али тим поводом је била једна замолница која је упућена управо да би се организовао видео линк и да буду сведоци саслушани путем видео линка. Међутим, они су одбили, само стоји, па ја мислим да нисте извршили увид, пише на доставници да не познаје Марк Кашњетија и да неће ни да прихвате судски позив.

Адв. Велимир Игњатовић: Ја сам судија поверовао Вашим речима са прошлог претреса тако да нисам ни сумњао да је то тако.

Председник већа: Погледајте списе. Добро.

Адв. Велимир Игњатовић: Кад има техничких немогућности они неће и шта да радимо.

Председник већа: Је ли одустајете онда због тих техничких?

Адв. Велимир Игњатовић: Повлачим предлог.

Заменик тужиоца: Сведоци неће да сведоче јер не познају Марк Кашњетија, то је разлог.

Председник већа:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је бранилац оптуженог повукао предлог да се у својству сведока саслушају Кокај Ментор, Кокај Бајрам.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

На основу члана 407 ЗКП издваја се записник о испитивању сведока Виде Кашњети у предмету КТИ.2/12 од 26.04.2012. године.

Против овог решења дозвољена је жалба у року од 3 дана од дана достављања решења Апелационом суду, а преко овог суда.

По правноснажности решења издвојени записник се ставља у посебан запечаћен омот и чуваће се код судије за претходни поступак одвојено од осталих списа.

Председник већа: Да ли ће евентуално бити жалбе на ово решење?

Заменик тужиоца: Ја бих молио писмени отправак решења.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка прочитају следећи докази:

-Врши се увид у достављену лекарску документацију за Јовановић Мирослава, у карту Призрена.

Председник већа: Уколико будете нешто желели посебно да вам се прикаже путем монитора ви слободно ме зауставите да извршимо овако и увид, ако је баш нешто неопходно.

-Врши се увид у:

- податке из евиденције Бан-Банка лица, за Кашњети Марка,
- службену белешку МУП – Службе за откривање ратних злочина 03/4-3-1 број 230-431/11-9 од 17.04.2012. године,
- новински чланак који носи број 60/14 чијем наслову је „Живи су“,
- снимак „Злочина над Србима“,
- службену белешку Тужилаштва за ратне злочине од 27.01.2011. године од 14.01.2011. године,
- чланке „Курира“ са фотографијама,
- службену белешку Управе Криминалистичке полиције – Службе за откривање ратних злочина од 06.04.2011. године,
- службену белешку Тужилаштва за ратне злочине КТИ број 2/12 од 17.04.2012. године,
- извештај о анализи предмета ЕУЛЕКС – Јединице за истраживање ратних злочина – Тим за истраживање и обавештавање,
- записник о препознавању лица од 18.04.2012. године,
- службену белешку заменика тужиоца за ратне злочине,
- фотографије означене бројем 1,
- записник о суочењу окривљеног и сведока од 18.04.2012. године, односно записник сачињен 30.04.2012. године,
- службену белешку Тужилаштва за ратне злочине КТРИ 2/12 од 04.05.2012. године,
- службену белешку Тужилаштва за ратне злочине КТРИ 2/12 од 04.05.2012. године,
- лекарску документацију за оптуженог Кашњети Марка,
- фотографију означену бројем „А“,
- службену белешку сачињену од судијског помоћника Кристине Жунић од 14.09.2012. године и од 17.09.2012. године,

-замолницу,
 -поднесак заменика тужиоца за ратне злочине Драгољуба Станковића од 18.10.2012. године,
 -поднесак Тужилаштва за ратне злочине од 06.11.2012. године,
 -писмо Цихана Акилдиза,
 -службени извештај Истражне јединице ЕУЛЕКС од 05.11.2012. године и
 -доставнице Вишег суда у Београду.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су извршени увиди у писмене доказе.

Председник већа: Да ли има још неких предлога нових?

Адв. Велимир Игњатовић: Са стране одбране нема.

Председник већа:

Нема нових доказних предлога.

Председник већа објављује да је доказни поступак завршен.

ЗАВРШНЕ РЕЧИ СТРАНАКА

Заменик тужиоца: Било је забуна око оптужнице да ли је била промењена или не, па ћу вам прочитати текст у дефинитивној варијанти онако како би то требало да гласи.

Председник већа: Је ли то практично прецизирање, је ли тако?

Заменик тужиоца: Прецизирање и чињеничног стања.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине пре завршне речи изјави да ће извршити прецизирање оптужнице.

Председник већа: Изволите.

Заменик тужиоца: Дакле, оптужницом треба да гласи:

Што је 14. јуна 1999. године у Призрену, Аутономна Покрајина Косово и Метохија, улица Дурмиш Аслани, око 11 часова за време оружаног сукоба између војних снага Савезне Републике Југославије и полицијских снага Републике Србије с једне стране и припадника наоружане војне формације Ослободилачке војске Косова ОВК те коалиције НАТО пакта са друге стране, није у свакој прилици поступао човечно према цивилном становништву српске националности без икакве неповољне дискриминације засноване на вери и убеђењу, већ их је противзаконито ухапсио и затворио у илегални затвор на начин да се непосредно после 10. јуна у униформи и са оружјем прикључио припадницима ОВК и делујући у заједници са тројицом за сада непознатих припадника Ослободилачке војске Косова зауставио возило марке „Застава Југо 55“ у коме су се налазили оштећени Ђуровић Божидар и Здравковић Љубомир,

наредио им да изађу из возила, оштећеног Ђуровић Божидара кундаком пушке ударио у главу, везао им руке канапом, те их је претњом оружјем спровео низ улицу око 200 метара даље, гурајући их спровео до дворишта једне куће где их је противправно затворио где су од стране непознатих припадника ОВК испитивани о наводном учешћу у борби на страни српских оружаних снага везани и држани затворени неколико сати све до око 17 часова истога дана када је оштећене и сведока Јовановић Мирослава који је пре њих био ухапшен и држан у истом дворишту Ђуревићевим возилом заједно са још једним припадником ОВК пребацио до призренског насеља Ортокол где их је све одвезао и наредио да оду у Србију,

- на који начин је кршио правила међународног права за време оружаног сукоба садржано у члану 3 тачка 1 у вези члана 27 став 1 и 3 Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата IV Женевске конвенције од 12.08.1949. године,

- чиме је као саизвршилац извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗЈ, у вези члана 22 КЗЈ.

Председник већа: Да ли сте разумели ово прецизирање оптужнице? Да ли могу ја само да погледам, да ли то имате у писменом, је ли тако?

Заменик тужиоца: Да.

Председник већа: Да ли имате и за остале?

Заменик тужиоца: Имам.

Председник већа: Да ли можемо да доставимо да погледате?

Адв. Велимир Игњатовић: Доста је измењена, ја сам пратио текст али.

Заменик тужиоца: Измењена је у корист оптуженог.

Председник већа: Овде, колико видим из ове оптужнице сад овако стоји: „Већ их је противзаконито ухапсио и затворио у илегални затвор“.

Заменик тужиоца: Да. Даље се објашњава да се то ради о дворишту у једној кући.

Председник већа: Е, то ми није јасно. Значи, то двориште и једне куће то је илегални затвор, после не кажете у затвор него спровео их до дворишта једне куће, то је илегални затвор?

Заменик тужиоца: То је илегални затвор. Ја могу сад и то илегални да кажем двориште и кућа.

Председник већа: И ово ми није јасно „испитани о наводном учешћу где су од стране непознатих припадника ОВК испитивани о наводном учешћу у борби на страни српских оружаних снага. Којим доказом то утврђујете?

Заменик тужиоца: То се утврђује на основу исказа Ђуровић Божидара који је навео да су га питали колико си убио, шта си радио и у том смислу. Ја то разумем као испитивање човека који је затворен и везан.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: И још имам један коментар, каже, „убијали сте, где ћете сада“.

Председник већа: Да ли ово могу да задржим?

Заменик тужиоца: Да, изволите.

Констатује се да је заменик тужиоца за ратне злочине доставио суду прецизирану оптужницу која је уручена и браниоцу оптуженог.

Председник већа: Имамо за оптуженог? Нема? Јесте превели? Ви сте превели све, је ли тако? Добро, јесте разумели сада ту прецизирану оптужницу? Дођите, само станите овде, молим Вас.

Опт. Марк Кашњети: Да, да, разумео сам.

Председник већа: Укључите микрофон, значи Вама је сада на овај начин, преведена ова прецизирана оптужница. Да ли сте све разумели?

Адв.Велимир Игњатовић: Судија, опростите што Вас прекидам, није имао примерак, па му није ни преведена.

Председник већа: Како није када је преводила док је то тужилац читао? Разумете.

Адв.Велимир Игњатовић: Преводили сте?

Председник већа: Па наравно.

Адв.Велимир Игњатовић: Можда би помогло да му преведе сада у писаном облику, даћу ја сада свој примерак.

Председник већа: Браниоче, преводила је док је читано, усмено је преводила, док је читао тужилац, она је преводила. Јесте слушали прецизирање, оптужница је на Вашем језику?

Опт. Марк Кашњети: Да, јесам.

Председник већа: Преведено Вам је?

Опт. Марк Кашњети: Јесте.

Председник већа: Јесте разумели ову прецизирану оптужницу?

Опт. Марк Кашњети: Јесам.

Председник већа: Јесте. Да ли желите нешто евентуално још да кажете у вези те прецизиране оптужнице?

Опт. Марк Кашњети: Не, не.

Председник већа: Немате ништа, добро. Изволите, браниоче.

Адв. Велимир Игњатовић: Ја бих молио да нам дате времена да размотримо ову оптужницу. Разликује се умногоме у односу на ону, а нарочито ево сада површно гледам, нарочито на дан извршења злочина. Говорило се у претходној оптужници о 14. јуну, а овде се говори непосредно после 10. јуна. Ја сам као бранилац доводио сведоке који потврђују алиби мог клијента на дан 14. јуни, због таквог податка из оптужнице, а сада се говори о неком временском периоду од више дана.

Председник већа: А којим доказом доказујете да после 10. јуна у униформи се прикључио припадницима ОВК, тужиоче, Ваши докази, пошто ово јесте нови моменат, на начин да се непосредно после 10. јуна у униформи и са оружјем прикључио припадницима ОВК. Којим доказима?

Заменик тужиоца: Постоје две ствари, постоји фотографија која датира од датума 14.11., 14. јуна 1999. године. По оцени Тужилаштва, та фотографија је веродостојна, по оцени Тужилаштва сведоци су несумњиво препознали окривљеног у униформи УЧК на тој фотографији, из чега следује закључак да је он обукао униформу. Када је обукао униформу, није поуздано утврђено, али је извесно да је униформа по оцени Тужилаштва, обучена и да је извршено са његове стране прикључење јединицама ОВК, после уласка КФОР-а у град Призрен.

Председник већа: Не, ја само питам, доказ, који је доказ да је после 10. јуна, мислим којим доказом то доказујете?

Заменик тужиоца: Ја Вам кажем да је неспорна чињеница да је 14. јуна био обучен у униформу УЧК. На основу, молим?

Председник већа: За Вас је то неспорно, у реду, али само ме интересује.

Заменик тужиоца: Неспорно је да су са доласком УЧК по изјави сведока Милана Петровића, да су цивили Албанци, који се нису ни на који начин исказивали и имали однос према покрету ОВК, били у обавези, моралној обавези да обуку униформу и да се прикључе њиховој позицији, њиховим јединицама. Облачење униформе је могло да се деси у времену од дакле од 11. односно од 10. до 14. јуна, кад је он заиста, по оцени Тужилаштва, неспорно и виђен у униформи.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: Дакле, то је могло да буде и 14., ја овде нисам прецизирао тачан датум, 10. чини ми се, јер кажем, после 10. јуна, али не могу да тврдим тачно када је и зато не постоји доказ, али једно је сигурно да је он 14. јуна био у униформи УЧК и да је на тај начин са оружјем у руци и униформи био прикључен јединицама ОВК.

Председник већа: Добро, Ви тражите рок да се изјасните?

Адв.Велимир Игњатовић: Па наравно да се изјаснимо.

Председник већа: Колико Вам је потребно?

Адв.Велимир Игњатовић: Па неки краћи рок.

Председник већа: Да ли можете у току данашњег дана, да направимо паузу?

Адв.Велимир Игњатовић: Па не бих могао у току данашњег дана заиста.

Председник већа: Данас је предвиђено саслушање, значи Ви имате до 14-15 часова, да ли можете да погледате?

Адв.Велимир Игњатовић: Могу, али ја бих писмено то урадио.

Председник већа: Евентуално нешто предложили?

Адв.Велимир Игњатовић: Па можда и предложио, ценио нову оптужницу, можда и предложио, јер сада ми мења одбрану, судија. Кажем Вам, 14. јуни ја сам изводио доказе за његов алиби 14. јуна, овде ми је други датум, односно временски период, није наведено тачно.

Председник већа: Да видимо ми сада које термине имамо, јер нисмо.

Заменик тужиоца: Ја ту могу сада још једно појашњење да направим. Облачење униформе које се дешава после 10. јуна, не представља радњу извршења конкретног кривичног дела, радња кривичног дела дешава се 14. јуна, што је био предмет доказивања у овом поступку.

Адв.Велимир Игњатовић: Оппростите судија, ако могу ја да одговорим на тужиочеву ову реч последњу. Не видим у тексту прецизиране оптужнице датум 14. јуни.

Председник већа: Има, има горе.

Адв.Велимир Игњатовић: Где горе?

Председник већа: Ево сада ћете видети, ево, „што је 14. јуна ...“, значи то је радња, „што је 14. јуна“, тог дана, односно то је време.

Адв.Велимир Игњатовић: Добро, али касније говори непосредно после 10. јуна у униформи и са оружјем прикључио припадницима ОВК и делујући у заједници са тројицом сада НН припадника Ослободилачке војске Косова.

Заменик тужиоца: Ако могу још нешто да кажем? Ја сам извршио прецизирање како би овај поступак учинио ефикаснијим и како би што пре завршили. Одбрана наравно да има право на одлагање, да би размотрила ту прецизирану оптужницу и има право да тражи одлагање због евентуалне завршне речи, значи предлагање нових доказа.

Председник већа: Морамо да направимо паузу да видимо, не можемо судницу да обезбедимо. Пауза 10 минута.

Добро, успели смо некако да пронађемо судницу за 14. новембар у 12,30 часова, судница број 3.

Е сада, завршне речи стоје како смо се договорили. Ако имате неке нове предлоге, ви ћете предложити па ћемо видети, рекли сте писменим путем, то би требало онда одмах да видите, пошто знате да се не ради у понедељак.

Адв.Велимир Игњатовић: Имам викенд па ћу то урадити.

Председник већа: Добро, да ли отприлике можете да кажете, колико ће ове завршне речи трајати, ако уђемо наравно у завршне речи?

Адв.Велимир Игњатовић: Само мене питате или и тужиоца?

Председник већа: Питам све вас.

Заменик тужиоца: Неће дуже од пола сата.

Председник већа: Зато што ми настављамо, имамо суђење поново. Пола сата, Ви?

Адв.Велимир Игњатовић: Ја ћу исто време искористити.

Председник већа: Пола сата, добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

14.11.2012. године, у 12,30 часова, судница број 3.

Довршено у 11,35.

Записничар

Председник већа - судија